

[1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: பிளினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் பேசியபோது, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 12 ஆம் தேதி மாலை மேலவையிலே பதிலுரை சொல்வதாக இருந்தது. 12 ஆம் தேதி காலை பேரவையிலே பதிலுரை ஆற்றுவதாக இப்பொழுது அறிவிப்பு பார்த்தேன். பேரவையிலே கூட்டம் காலைத் தான் நடைபெறுகிறது. 12 ஆம் தேதி காலையில் பேரவையில் பதிலுரை ஆற்றிய பிறகு மாலையிலே மேலவையில் சொல்லலாம். அப்படி இல்லாமல் மறுநாள் என்று சொல்ல என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது: சட்ட முன்வடிவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. காலையில் அந்த நிகழ்ச்சிகள் மாதிக்கப்படக் கூடாது, ஏற்கெனவே கொண்டு வர எண்ணியிருந்த அரசினர் சட்ட முன் வடிவுகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மாலையில் முதலமைச்சர் பதிலுரையை ஆற்றுவதாக ஏற்பாடாகி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் செய்தி இப்பொழுதுதான் கிடைத்திருக்கிறது. கட்சித் தலைவர்களுடன் பேசி மாலையிலா அல்லது காலையிலா என்பதை முடிவு செய்து தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அறிவிப்பேன்.

5. தனி உறுப்பினர் தீர்மானம்.

சென்னை மற்றும் காமராஜ் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு துணை வேந்தரைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி): தனி நபர் தீர்மானங்கள் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசலாம்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Vice-Chairman, I have pleasure in moving the following resolution for the consideration of this House:—

“That this House recommends to the Government of Tamil Nadu to amend the Madras and Kamaraj University Acts to provide for the election of the Vice-Chancellor by proportional representation in secret ballot at a special meeting held for the purpose, by an electoral college, composed of the elected and ex-officio members of the Senate and Academic Council of such Universities, no member of such bodies being allowed to exercise his or her franchise in more than one capacity. This House further recommends that this system of election of the Vice-Chancellor be followed in future in all Universities established by law by the State of Tamil Nadu.”

1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. செ. முத்துசாமி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன், மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி) : முன்மொழியப் பட்ட தீர்மானம்..

"That this House recommends to the Government of Tamil Nadu to amend the Madras and Kamaraj University Acts to provide for the election of the Vice-Chancellor by proportional representation in secret ballot at a special meeting held for the purpose, by an electoral college composed of the elected and ex-officio members of the Senate and Academic Council of such Universities, no member of such bodies being allowed to exercise his or her franchise in more than one capacity. This House further recommends that this system of election of the Vice-Chancellor, be followed in future in all Universities established by law by the State of Tamil Nadu."

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, before I explain the purpose of this resolution to the members of the House for their acceptance, I would like to point out that in 1965 when the Madurai University Act was passed by the Houses of the Legislature and in 1966 when the Madras University Act was amended, a new system of selection of Vice-Chancellors was introduced.

Section 11 of the Act reads as follows:—

"Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Committee referred to in sub-section (2) and such panel shall not contain the name of any member of the said committee." The procedure outlined by the Act was that there should be a selection panel for suggesting three names for the post of Vice-Chancellor. This selection panel will have one nominee of the Senate, one nominee of the Syndicate and one nominee of the Chancellor. This selection panel would suggest three names out of which the Chancellor of the University was expected to select one member as Vice-Chancellor. A similar procedure has been outlined in the Act relating to Madurai University which is now known as Kamaraj University. In the Annamalai University, the procedure is different because the founder is the person who suggests three names. In the Arignar Anna Technological University which has been newly formed, a similar procedure has been adopted as in the case of Madurai and Madras Universities. Sir, we have had 12 years of experience of this type of selection of the Vice-Chancellor. The old system was that the Senate of the respective universities would suggest a panel of three names and one of the three names suggested by the Senate would be selected by the Chancellor.

[Thiru A. R. Damodaran] 1978 செப்டம்பர் 11

[பிற்பகல் 5:40]

In 1965 and 1966 it was felt by the Government then in power that a change was necessary in the University Acts and this new procedure has been outlined for the Chancellor to select the Vice-Chancellor. Between 1966 and 1977—while I am not aware of the inner working of the Cabinet system, not having been a Minister of the Government or having had the privilege of participating in the Cabinets—it was generally understood that by the word ‘Chancellor’ it was expected that Government’s recommendations would also be taken into account by the Chancellor, although strictly according to law, the Government do not have a voice in the selection of the Vice-Chancellor and it is only the Chancellor who is expected to select one of these three names. Sir, we have had in the recent past certain unavoidable delays in the selection of Vice-Chancellors both to the Madurai University and to the Madras University. Five or six months ago, when this House met during the Budget Session, I had the opportunity of raising this question when it was found that in the Madurai University, although the selection panel had submitted a panel of three names, there was considerable delay and the public did not know the reasons for this delay. But it was explained that there was some idea of constituting a second selection panel to submit a fresh panel of names. Secondly, even in Madras University recently, we have had the very unfortunate delay in the selection of the Vice-Chancellor and various Press Notes have been issued from the Chancellor’s Office. One of the Press Notes that was first issued was about two weeks ago when it was mentioned that due to certain procedural delays the selection of the Vice-Chancellor was being delayed. There was a wild surmise in the market whether these procedural delays were due to the system and whether there was any real difficulty for the choice to be made. One week later, about five days ago, the Press Note issued by the Chancellor reads as follows and I would like to take the Members of the House into confidence in this matter. Such a Press Note, was, in my opinion, totally unnecessary because it brought to light the procedures which were followed by the Chancellor in selecting the Vice-Chancellor. The Vice-Chancellor’s position is a unique position. We always used to consider, at least in the olden days, that next to the Chief Justice of Madras and of course the dignitaries of Government, the Vice-Chancellor had a unique position where dignity and respect should be maintained. The Press Note that was issued says, and I read from the Note:

1978 செப்டம்பர் 11 [Thiru A. R. Damodaran]

“The delay in the appointment was only due to certain procedural obstacles in the way of ensuring that the incumbent becomes in fact and in law a whole-time officer of the University as required by section 11 (5) of the Madras University Act of 1923. The Selection Committee gave a panel of three names. The name of Dr. Nayudamma was considered first. As he did not desire completely to dissociate himself from the CSIR, the name of Prof. Damodaran came to be considered next”.

It is not A. R. Damodaran but Thiru G. R. Damodaran.

“He was an M.L.C. and Dean of the Post-Graduate Faculty of P.S.G. College of Technology, Coimbatore. He was informed that he should relieve himself of these offices before he became eligible to be the whole-time Vice-Chancellor. Now he has done this and this took some days and this accounts for the delay in making the announcement”.

Sir, section 5 of the Madras University Act has prescribed certain disqualifications for members who desire to stand for election to the University authorities. These disqualifications are generally classed and are embodied in every Act. Perhaps, the Members of the House may be interested in knowing what these disqualifications are:

“No person shall be qualified for election as member of the authorities of the University if on the date of nomination or election—

- (1) he is of unsound mind, a deaf-mute, or suffering from leprosy;
- (2) he has been adjudged insolvent or an undischarged insolvent;
- (3) he has been sentenced by a criminal court to imprisonment for any offence involving moral turpitude.”

These are the three disqualifications that had been prescribed for persons who desire to stand for election to any University bodies. Further, we have the Representation of the People Act which mentions the disqualifications of Members of the Legislatures. Amongst the disqualifications that have been prescribed, the position of a Member of a Legislature has never been prescribed as a disqualification to hold the post of a Vice-Chancellor. We in this House would particularly remember that not only did we have a Vice-Chancellor as a Member of this House for over 25 years but the Vice-Chancellor was also the Leader of the Opposition in the Legislative Council. My grouse is that the privileges of this House will be badly affected if the Govern-

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 செப்டம்பர் 11]

ment had accepted the contention that no Member of this House can be a Vice-Chancellor of any University. Not only would it deprive the Members of this House of the opportunities of becoming Vice-Chancellors but there is also the obvious obverse which will be true, namely, that no Vice-Chancellor can sit as a Member of this House. I think we are going beyond the Representation of the People Act, we are going beyond the established laws, we are also going beyond the established conventions in our own State when, unfortunately, we have virtually decided that a Member of this Council could not be the Vice-Chancellor of a University. I would like to know the Government's position in this matter because this is not merely a moral question. It is necessary for the Government to clearly state whether, according to the laws of the land—I do not rely upon conventions at the present moment—it is absolutely necessary that a person should resign his membership of this House for becoming Vice-Chancellor because this is a strictly legal position and if necessary, I would like the Government to obtain the opinion of the Advocate-General on this issue. I deliberately did not want to raise a privilege motion on this matter because the Chancellor is involved and I did not want to cause any embarrassment to the person occupying this position. But I felt that there was need for clarification because these informal conventions which are adumbrated by the Chancellor are, in my opinion, totally incompatible with the legal position on this issue.

Sir, I do not want to refer, of course, to the other ugly reports that have appeared in the newspapers about the prospective Vice-Chancellors facing the necessity of taking an alcoholic breath analyser test. This is a very odd position and I am sorry that our prospective Vice-Chancellors have been subjected to such tests and persons are disqualified on the ground of their being holders of liquor permit. In fact, it is very embarrassing to a Vice-Chancellor if, before he is selected, he has to undergo these tests. I do not know whether they were considered by the Government or not. But the very fact that so much publicity has been given has damaged the reputation of our Vice-Chancellor in the eyes of the student-world. I do not think I have to tell the Hon. Minister the harmful effects of the same because today our Vice-Chancellors have to face the hostile students on some issue or other and on those occasions, the type of slogans that are likely to be raised against these Vice-Chancellors are not likely to be of a very pleasing nature, especially in view of what has appeared in the newspapers.

1978 செப்டம்பர் 11] [Thiru A. R. Damodaran]

[பிற்பகல் 5-50]

Sir, I believe that this system of selection of Vice-Chancellors requires change. We are all elected representatives—from the Speaker of the Lok Sabha, Chairman of the Rajya Sabha, Speaker of the Assembly, Chairman of the Legislative Council, Ministers, Members of Legislatures—and we have accepted the democratic principle that we should have a system of election of representative-Members. I do not know why in so far as the University is concerned, we should fight shy of the fact that the Vice-Chancellor is a person who should be elected by his own colleagues and peers in the University and that there could be no better representative body than the Professors and Deans of the Departments of the University, the Members of the Senate and the Academic Council and the academicians in the University who exercise their role and elect the Vice-Chancellor by proportional representation and necessarily by secret ballot at a meeting specially held for this purpose. In other Universities in the world, this procedure is being followed. While I realise that Members may feel that the Vice-Chancellor should not subject himself to intense electioneering activity, may I point out that even today, under the existing system of selection panels, there has been an unfortunate trend for intense canvassing to be carried on by prospective Vice-Chancellors which is denigrating the position of a Vice-Chancellor and bringing the very position of an academic authority into disrespect and a total lack of awareness of the great responsibilities of this high office? I realise that Vice-Chancellors, like High Court Judges, should be above suspicion in many matters. We have adopted the principle of appointment of High Court Judges by the Courts by following the procedure in the Constitution. The question arises whether a Vice-Chancellor should also be similarly appointed by Government. There is one difficulty and that is whereas the High Court Judges form a career service, excepting for those Judges who may be recruited directly from the Bar, in the case of a Vice-Chancellor, we do not necessarily have a career of administrators who will contribute to the position of Vice-Chancellors and we select eminent non-officials and retired Government administrators who have adequate knowledge and experience of University administration and University education. Therefore, the feeling has crept in that more and more there has been some sort of a political pressurisation in such matters and I for one feel that the University should be kept comparatively free from the atmosphere of pressurisation which works to the detriment of the working of the University and the free liberal administration that should exist in a University. The world

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 செப்டம்பர் 11]

has witnessed many changes between 1945 and 1971. In the United Kingdom, the number of Universities has grown to more than 200 or 250 and the grants that are being given by the Government have increased from 30 million pounds to 314 million pounds—which in terms of crores of rupees means that grants of Rs. 450 crores are being given by the U.G.C. in U.K.—and many of these institutions are allowed to function with a large measure of autonomy. In my opinion, although Governments do have a direct responsibility in maintaining adequate grants for Universities, it does not necessarily mean that Vice-Chancellors should be nominees either of Governments or even of Chancellors. The democratic procedure of electing these Vice-Chancellors would free our Universities from many of the pressures to which they are subjected today. I would like this to happen particularly in the older Universities which have, even celebrated their centenaries like the Madras University and the Madurai University which was previously a part of Madras University. These Acts were all framed a long time ago. Although they were amended in a piecemeal fashion in 1966, I would recommend to the Hon. the Education Minister a thorough review of all these Acts in our State, to keep in tune with modern conditions. Different Acts have been framed for the Madras University. For example, out of 17 Members of the Syndicate, 5 Members are nominated and we have 12 elected Members. In Madurai University, out of 12 Members of the Syndicate, we have four nominated members. In Arignar Anna Technological University, we have 8 nominated members out of 14 members of the Syndicate. My whole point is this. Why should the Government want so many nominees in the Syndicate? If the Government want to have an entirely nominated Syndicate, then the Government cannot have autonomous bodies in the University. If the Government want to run the University as one of their Departments, let us be honest about it. The Government's argument proceeds on conventional lines: "We are giving 1½ crores, 2 crores or 3 crores of rupees. Therefore, we do not think that the University should have any autonomy in such matters. We will run it as a department of the Government and we will nominate the entire Syndicate." I wish that the Government of Tamil Nadu will bestow a fresh look on the University Acts because we are now going to have Universities at Coimbatore and Tiruchirappalli, provided the requisite permission comes from the U.G.C. Since we are going to form a number of Universities in the State, I think proper conventions should be established so that the persons who may be selected as Vice-Chancellors are elected as Vice-Chancellors by their own peers in the academic world, the professors, the deans who constitute the Senate and

1978 செப்டம்பர் 11][Thiru A. R. Damodaran]

the Academic Council and they will have an opportunity to select one of their own academicians as Vice-Chancellor. I commend this proposal for the acceptance of the House. Thank you.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தினை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முற்படுகிறேன். அவர்களுடைய தீர்மானத்தினுடைய மையமான கருத்து, இதுவரை சர்வகலாசாலையினுடைய துணைவேந்தர் நியமிக்கப்பட்டு வந்தார். இனிமேல் அந்த நியமன முறைமையினைத் தேர்தல் முறையிலே அவர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்பது, அதை அவர்கள் விளக்கியும் பேசினார்கள். இன்றைய காலப் போக்கில் ஜனநாயக அடிப்படையிலே எது ஒன்றும் நடக்கின்றது. ஆகையால் இது ஜனநாயகத்தை வலியுறுத்தக்கூடிய கருத்தாக இருப்பதால், இதையாரும் மறுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கின்றது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவர்கள் இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டதிட்ட முறைகள் பற்றியும் சொன்னார்கள். செனட்டிலே இருந்து ஒரு பேனல் உறுப்பினர், சிண்டிகேட்டிலே இருந்து ஒரு பேனல் உறுப்பினர், கவர்னர் நியமன முறையில் ஒரு பேனல் உறுப்பினர் என்று மூன்று உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் பரிந்துரைக்கும் மூன்று பேரில் ஒருவரை கவர்னர் அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே சிறு மாற்றம் உண்டு. இந்த 3 பேர்கள் வேறு 3 பேர்களைச் சிபாரிசு செய்வார்கள். அந்த மூன்று பேர்களிலே ஒருவரைத் தான் கவர்னர் அவர்கள் நியமிப்பார்கள். இது தான் சட்டம் என்று நான் படித்ததாக ஞாபகம். இந்த முறை மாறி, நண்பர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தின்படி ஜனநாயக முறை வந்தால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன் என்று சொல்கிறேன். அரசாங்கம் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்கும் வகையிலே இருக்கிறது என்றால், இருக்கக்கூடிய நடைமுறையைப் பற்றி நான் ஒன்று சொல்கிறேன். இதில் நியமிக்கும் அதிகாரம் கவர்னர் அவர்களிடம்தான் இருக்கிறது. பேனலில் வரும் பெயர்களில் அவர் விரும்பக்கூடிய ஒரு பெயரைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய நிலையிலிருப்பதால், செனட்டோ, சிண்டிகேட்டோ நியமிப்பதில் அர்த்தமேயில்லை. இந்த முறையே இல்லாமல், கவர்னர் நியமிக்கும் முறை இருக்கிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். கவர்னர் சொல்கின்ற ஒரு நபரை நியமிக்கும் முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். நம்முடைய நண்பர் அவர்களுடைய தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், தேர்தல் முறைப்படி ஒருவரை வகை சான்சலராக ஆகிவிடுவார். தேர்தல் முறை என்றால், அது நேர்மையான தேர்தலாகவும் இருக்கும், உட்பாண தேர்தலாகவும் இருக்கும். தகுதி படைத்தவர்களும் வரலாம், தகுதி இல்லாத ஒருவரும் வந்துவிடலாம். அதற்குப் பொருத்தம் இல்லாத ஒருவர் வந்துவிட்டால், இன்புலுயன்ஸ் செய்தோ பணம் செலவு செய்

[திரு கே.எஸ். அப்துல் வகாப்] [1978 செப்டம்பர் 11]

தோ சர்வகலாசாலை துணை வேந்தராக ஒருவர் வந்துவிட்டால், சர்வகலாசாலையினுடைய வேலையெல்லாம் கெட்டுப்போகும், ரொம்பவும் பாதிக்கப்படும்.

(பிற்பகல் 6.00)

தேர்தல் முறையை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் வேட்பாளராக நிற்கக்கூடியவர்களுக்குச் சில தகுதிகள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். கண்டவர்கள் வர முடியாமல், அந்தத் துறையிலே தகுதி, பொருத்தமுடையவர்கள்தான் வேட்பாளர்களாக நிற்கக்கூடிய நிபந்தனையையும், நிபந்தனையையும் வைக்க வேண்டும். போஸ்ட் கிராஜுவேட் அல்லது பி.எச்.டி. படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்; கல்வித் துறையிலோ வேறு எந்தத் துறையிலோ செயல்பட்டு, அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நிபந்தனை போட்டு, இந்த நிபந்தனையின்பேரில் தான் துணைத் தலைவர் தேர்தலுக்கு வேட்பாளர்கள் நிற்க முடியுமென்று சட்டத்திலே நிபந்தனை போட வேண்டுமென்ற கருத்தையும் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பரவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சர்வகலாசாலை என்றால் சட்டத்திலே 'ஆடானமஸ் பாடி' என்றிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். உண்மையிலேயே சர்வகலாசாலை ஆடானமஸ் பாடி என்று சொல்லப்படுகிறது. நடைமுறையைப் பார்க்கும் போது, அது ஆடானமஸ் பாடிதான் என்ற கேள்விக்கு இடமிருக்கிறது. சர்வகலாசாலைகள் தீர்மானிக்கக்கூடிய சில தீர்மானங்களை அரசு ஏற்க மறுத்து விடுகிறது. அவர்களை மதிக்காமலேயே அரசு சில உத்தரவுகளைப் போடுகிறது. அங்கே செனட் அல்லது சிண்டிகேட்டில் உள்ளவர்கள், இவர்கள் என்ன எங்களுக்குச் சொல்வது என்று பேசுவதை என் காதால் கேட்டிருக்கிறேன். அரசு சொல்வதை மறுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கூறியதையும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். இந்த மாதிரி ஒருவருக்கொருவர் மோதக்கூடிய நிலை மாற வேண்டும். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அடிக்கடி குறுக்கீடுகள் கூடாது. ஆடானமஸ் பாடி என்று சொல்லும்போது, அதனுடைய நிர்வாகத்திலே எல்லாம் அரசின் குறுக்கீடுகள் கூடாது. அல்லது சட்டத்தைத் திருத்தி, 'ஆடானமஸ்' என்ற வார்த்தையை எடுத்து விடுங்கள். இந்த இரண்டிலே எதைச் செய்தாலும் மறுப்பு சொல்வதற்கில்லை. நான் சர்வகலாசாலையின் சட்டதிட்டங்களை — கான்ஸ்டிடியூஷன் — முழுக்க முழுக்கப் படித்துப் பார்த்தேன். அப்போது எனக்கே ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. துணை வேந்தருக்கு ஒரு டிக்டேடர் அளவுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஆச்சரியப்பட்டேன், ஒரு மனிதருக்கு இந்த அளவிற்கு அதிகாரமா என்று. அந்த அதிகாரங்கள் குறைக்கப்படவேண்டும், அந்த அதிகாரத்தைக் குறைத்து, பாதி அளவு அதிகாரத்தை சிண்டிகேட்டிற்குக் கொடுத்தால் நல்லதென்று கருத்து சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. க. அறிவுமுகன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சென்னை மற்றும் காமராஜ் பல்கலைக் கழகங்களினுடைய துணை வேந்தர்கள் நியமிக்கப்படுவது குறித்து நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர்கள் எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று, இன்று நேற்றல்ல, பல ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் கல்லூரி ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் எவ்வாறு நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்பது குறித்து பல்வேறுவிதமான கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் நம்முடைய நாட்டுப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் நடத்துகின்ற போராட்டத்தின்போதுகூட துணை வேந்தர்கள் எப்படி அமைய வேண்டுமென்பது பற்றி அவர்கள் தங்களுடைய கூட்டங்களிலே கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அப்படிப்பட்ட கூட்டங்கள் பலவற்றுக்குப் போயிருக்கிறேன். அங்கு மாணவர்கள் பேசியபோதும், ஆசிரியர்கள் பேசியபோதும் நான் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் துணை வேந்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் சரி, நியமிக்கப்பட்டாலும் சரி, அந்தத் துணை வேந்தர்கள் ஐனநாயக மனப்பான்மையோடு நடக்கின்றவர்களாக இருந்தால் மிக்க மகிழ்ச்சியான நிலைமை அமையக்கூடும். ஆனால் ஐனநாயக அமைப்புள்ள ஒரு நாட்டில், எத்தகைய கல்வித் துறைப் பணியாக இருந்தாலும், அந்தப் பணியிலே அமர்ந்து கொள்கிறவர்கள் தாங்கள் சர்வாதிகாரிகள் என்ற தோற்றத்துடன் நடந்துகொள்வார்களென்றால் அவர்கள் பல நேரங்களில் எப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுவார்களென்பது, சமீபத்தில் பம்பாய் சர்வகலாசாலையில் மாணவர்கள் துணை வேந்தரின் இடத்தை அலங்கரித்ததையும், துணை வேந்தர் உள்ளே செல்ல முடியாமல் செய்ததையும் கண்டு அறியலாம். இது போன்று இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் நடைபெற்றதை அறிவோம். நான் இங்கிலாந்து நாட்டிற்குச் சென்றபோது, ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழக கல்வித் துறைப் பேராசிரியர்களைச் சந்தித்துப் பேசினேன். அப்போது உங்களுடைய துணை வேந்தர் யார் என்று அவர்களைக் கேட்டேன். அவர்களில் பல பேர், துணை வேந்தர் பெயரைச் சொல்வதற்கு நேரம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். உங்களுடைய முன்னாள் பிரதமர் மேக்மில்லன் அவர்கள் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் தேர்தலில் நின்றாரே, நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேனே என்று நான் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் ஆமாம் என்று சொன்னார்கள். அது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஒரு பல்கலைக் கழகத்திலே பணியாற்றுகிற பேராசிரியர்கள், துணை வேந்தரைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. துணை வேந்தர், பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்வுகளில் இருப்பதில்லை

[திரு க. அறிவுமுகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

என்பதையும் தெரிந்து கொண்டேன். அங்கே அந்தப் பணி, ஒரு அழகுப் பணியாக, சேன்சலர் பணி போன்று இருக்கிறது. அன்றாடப் பிரச்சினைகளில் தலையிடுகிற வேலை ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்திலும், கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்திலும் துணை வேந்தருக்கில்லை. அப்படியிருக்கிற காரணத்தாலே, அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் சூழ்நிலை வரும்போது, அந்த நாட்டுப் பிரதமராக இருக்கிறவரேகூட தேர்தலுக்கும் நிற்கிற காட்சி இருக்கிறது. தேர்தல் பற்றி பல்வேறு செய்திகளைச் சொன்னார்கள். மேக்மில்லன் அவர்கள் அந்தத் தேர்தலில் நிற்கும்போது, வாக்கு வாங்க அலையவில்லை என்று சொன்னார்கள். இது ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்த செய்தி. நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்தில், யுனஸ்கோவில் துணை நெறியாளராக இருந்தவர், துணை வேந்தராக இருந்தார். உலகப் புகழ் பெற்ற, மருத்துவத் துறை வல்லுநராக இருந்த டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் பல்லாண்டுக் காலம் துணை வேந்தராக இருந்தார். இங்கே அதிகாரியாக இருந்து, ஆசிரியராக இருந்து, கார்ப்ப ரேஷன் அதிகாரியாக இருந்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளர்ந்து அதற்குப் பிறகு கல்வித் துறை பெரிய அதிகாரியாகி, துணை வேந்தரானவர்களும் இருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரையும் நேரடியாகச் சந்தித்திருக்கிறேன். சில பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும் இருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் ஒருவிதமான தேர்வு முறையில் வந்தார்களென்று சொல்வதை திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களென்று கருதுகிறேன். அவர்கள் தேர்தல் முறையிலே வருகின்ற நிலை இருந்தது, அதற்குப் பிறகு வந்தவர்கள் நியமன முறையில் வந்தார்கள். அவர்கள் செயல்பற்றிக் கற்பனை செய்து பார்த்த நேரத்தில், அவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு மிகப் பெரும் காரியங்களைச் செய்ய இருக்கிறார்களென்று நோக்கம் இருந்தது; எதிர்பார்ப்புகளும் நிறைய இருந்தன. ஆனால் எல்லாத் துணை வேந்தர்களும் 3 ஆண்டுக் காலம் அல்லது 6 ஆண்டுக் காலம் இருந்த பிறகு, பல்கலைக் கழகத்திலே பணியாற்றுகிற பேராசிரியர்களிடத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர்கள் துணை வேந்தர்களைப்பற்றி, மகிழ்ச்சிகரமான வார்த்தைகளைச் சொல்ல வில்லை. காரணம் அங்கே பணியாற்றுகிற பேராசிரியர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு, அங்கே வளர்ந்துவருகிற மாணவர்களின் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்துகொண்டு துணை வேந்தர்கள் பணியாற்றவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் எந்தக் கருத்தைச் சொன்னாலும், மிகுந்த கனிவோடும் பணிவோடும் வரவேற்கும் நான், இன்றைய தினம் அவர் ஜனநாயக முறையில் துணைவேந்தர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லும் கருத்தில் மாறுபட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அதற்கு இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. பல்கலைக் கழக அமைப்புகள் ஜனநாயக முறையில் இல்லை. அதைக் குறிப்பாக திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அறிவுமுகன்]

சிண்டிகேட்டிற்கு நாமினேஷன் மூலமாக வருகிறவர்கள் 4, 5 பேர்கள் தான். இருந்தாலும் மற்றவர்களெல்லாம் பரம்பரையாக வருகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 6-10)

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் தலைமை)

எப்படி பரம்பரையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. 25 ஆண்டுக் காலமாக ஒருவர் சிண்டிகேட்டுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார் என்றால், கல்வித் துறையிலே ஆதிக்கம் செலுத்துகிற இடத்திலே இருக்கிறார் என்று பொருள் ஆகும். கல்வித் துறையினுடைய பிசுப் பெரும் பிரச்சினைப்பற்றிப் பேசுகிற நம்முடைய உயர்திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் அந்தத் தேர்தலில் நின்றதில்லை. நின்றால் அந்த சிரமங்கள் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கும். நம்முடைய ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள், பட்டதாரி பிரதிநிதிகள் அந்தத் தேர்தலில் நின்றதில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட நின்றதில்லை. ஆனால் சிண்டிகேட்டிலே அவர்கள் இருந்தார்கள். தேர்தலில் நின்றாலே அதிலே சிரமங்கள் அதிகமாக இருக்கும். இந்த மன்றத்தில் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளாக உள்ளவர்கள், பட்டதாரிகள் பிரதிநிதியாக இருக்கிற திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் கிடைக்கிற வாக்குகளுக்குக் காரணம் ஒரு பரந்த வாக்காளர்கள் தொகுதியில், பத்தாயிரம், முப்பதாயிரம் என்று சொல்லத்தக்கவர்கள் இடையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது, அப்படியில்லாமல் பத்துப் பேர், ஐம்பது பேர், எண்பது பேர் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று சொன்னால், ஆதிக்கக்காரர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். கல்வித் துறையிலே அவர்கள் நிபுணர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் கல்வித் துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

உத்தரப் பிரதேசத்திலுள்ள கல்வி நிறுவனங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, “கல்வித் துறையல்ல அது, ஜமீன்தார்கள் நடத்துகிற கல்லூரிகள், பள்ளிகள்” என்று அங்குள்ளவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு காங்கிரஸ்காரர்கள்—திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று அவர் தன்னுடைய பேச்சிலே சொன்ன அப்போதே பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் இல்லை யென்று சொன்னேன் — பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுடைய அரசியல் இலாப வேட்டைக்கு மிக நன்றாகப் பயன்படுகின்றன என்று கருதுகல்லூரிகளை நடத்துகிறார்கள். “கல்லூரிகளை ஆரம்பிப்பதன்மூலம் தங்களுடைய அரசியல் செல்வாக்கை, பொருளாதார செல்வாக்கை வளர்க்கிற சூழ்நிலையைப் பெறுகிறார்கள் என்ற முறையில் உத்தரப் பிரதேசத்தில் கல்லூரிகள் நடைபெறுகின்றன” என்று அங்குள்ள கல்வி முறையைப் பற்றிய ஆய்வுக் குறிப்புகள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றன.

[திரு. க. அறிவுமகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

இந்தச் சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டில் இல்லை. அந்த அளவுக்கு முழு ஆதிக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியா விட்டாலும், சிலர் சில பல காரணங்களால், சில பல கல்லூரிகளில், கல்லூரி நிர்வாகங்களில் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதன் மூலமாகப் பல்கலைக் கழகங்களைப் பிடித்து ஆட்டிப் படைக்கிறார்கள். நான் இதை ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி என்ற முறையில் சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டுப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், பொருளாதார ஆசிரியர்கள், வணிகத் துறை ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் தலைவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் கிருத்துவக் கல்லூரியின் தலைமைப் பேராசிரியராக இருந்த உயர்திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அசோசியேஷன் ஆஃப் யூனிவர்சிட்டி டிச்சர்ஸ் தலைவராக இருந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் எனக்கு ஆசிரியராக இருந்த உயர்திரு எம். கே. சண்முகம் அவர்கள் தலைவராக இருந்தார். பிறகு திரு. பஷீர் அகமது சாகிப் அவர்கள் கூட அசோசியேஷன் ஆஃப் யூனிவர்சிட்டி டிச்சர்ஸ் தலைவராக இருந்தார். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். இப்படித் தலைவராக இருந்த இந்தப் பெரும் பகுதியினர் இன்றைய தினம் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள், ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி, “இந்தப் பல்கலைக் கழகம் எங்களுடைய கருத்தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை” என்கிறார்கள். தாங்கள் துணை வேந்தராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்ற கருத்திலே சொல்லவில்லை. ‘சின்டிகேட்’ ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்ததாக அமையவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் இந்த சின்டிகேட்டிற்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, டாக்டர் ஏ. இலட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் துணை வேந்தராக இருந்த போது, விஷயம் தெரியாமல் தேர்தலில் நின்று மாட்டிக்கொண்டேன். அப்போது ஆங்கில வல்லுநர் உருசுவல்லுநர், திரு. புகாரி சாகிப் அவர்கள் என்னை எதிர்த்து நின்றார்கள், அல்லது அவரை எதிர்த்து நான் நின்றேன். அவர்களுக்கும் டாக்டர் ஏ. இலட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்களுக்கும், ஆங்கிலத்தில் பேசும் ஒற்றுமை உண்டு. அவர்களுக்கிடையில் ஒரு அன்பு, காதல் உண்டு. அவரை எதிர்த்து நான் ஜெயிக்க முடியுமா? அவர்கள் தான் ஜெயித்தார்கள்.

இன்றையதினம் கூட பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் சங்கங்களின் தலைவர்களில் பல பேர் இந்தத் தேர்தலில் நின்று பார்த்தார்கள். அதன் தலைவராக இருந்த ஒருவர் சமீபத்தில் சின்டிகேட் தேர்தலில் நின்று தோற்றுப் போனார். ஆகவே திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல இங்கொன்றும், அங்கொன்றுமாகச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதில் பலன் இல்லை. முழுவதுமாகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு க. அறிவழகன்]

மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திராவிடக் கழகத்தில் இருந்த போது, கம்ப இராமாயணத்தை எரிக்க வேண்டும் என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசுவதைப் போல் இப்போது பேச வேண்டுமென்றால், சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களுடைய சட்டங்களை எரிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இன்று நான் பண்பட்டு வளர்ந்திருப்பதாலும், அறிவுத் துறையில் வளர்ந்திருப்பதாலும், சமுதாயத்தில் பெருமதிப்பைப் பெற்றிருப்பதாலும் அவ்வாறு சொல்ல மாட்டேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்படிச் சொல்லும் போது, திராவிடக் கழகத்தில் இருந்த போது பண்பு, நாகரீகம் இல்லாதது போல ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றையதினம் ஏதோ பண்பட்டு வளர்ந்திருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார். இப்படி தனிப்பட்ட இயக்கத்திற்கு மாசு கற்பிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்களுடைய அறிவுரையை ஏற்றுக் கொள்வதில் எனக்கு ஒன்றும் வெட்கமில்லை. நான் அந்த வார்த்தைகளை மிக அளந்து பேசியிருக்கிறேன். நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு அளந்து பேசத் தெரியுமோ அந்த அளவுக்கு நானும் அளந்து பேசியிருக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அளவுக்கு எனக்கு அளந்து பேசத்தெரியாது.

திரு. க. அறிவழகன் : மனம் அப்போதும் பண்பட்டிருந்தது. ஆனால் அப்போது உணர்ச்சி வேகத்திலே சொன்னோம். இன்றைய தினம் கம்ப இராமாயணத்தை எரித்தாக வேண்டுமா என்று கேட்டால் நான் சொல்லுவேன்; கம்ப இராமாயணத்திற்கு இருந்த புராண மதிப்பு, ஆண்டவனுக்கு இருந்த மதிப்பு, அதாவது இராமனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மதிப்பு பொதுவாக மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதல்ல. ஆனால் கம்ப இராமாயணத்தினுடைய இலக்கிய உணர்வு ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கது.

Thiru A. R. DAMODARAN : Sir, I suggest that we come back to the University from the Ramayana.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இராமாயணத்திலே ஊறிப் போனவர்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

Thiru A. R. DAMODARAN : I do not deny it, Sir. I am only requesting the hon. Member to come back, because he should not side-track the issue.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) : இரா மா யணம், மகாபாரதம், மத சம்பந்தமானவை. அவற்றை அவமரியாதை செய்கிற பாணியில் பேச வேண்டாம்.

திரு. க. அறிவழகன் : நல்ல காலமாக திரு. வசந்த பை அவர்கள் எழுந்திருக்கவில்லை. இலக்கியத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்காகவே எடுத்துக் காட்டுகிறேன். அன்றையதினம் கூட ஒரு மயக்கம் இருந்தது.

Thiru G. VASANTHA PAI : On a point of order, Sir I do not know why a reference was made to me.

VICE-CHAIRMAN (Thiru K. S. Abdul Wahab) : To the extent that the hon. Member did not understand, it is well and good.

Thiru G. VASANTHA PAI : Sir, I am not a religious fanatic.

திரு. க. அறிவழகன் : அன்றைய தினம் கம்ப இராமாயணம் மீது ஒரு மயக்கம் இருந்தது. கம்ப இராமாயணம் மீது கோபம் எழுந்த போது

புலவர் புலமைப்பித்தன் : கம்ப இராமாயணத்தின் மீது இருந்த கருத்து மயக்கமான கருத்து அல்ல, தெளிவான கருத்துதான்.

திரு. க. அறிவழகன் : அதை எதிர்ப்பவர்கள் யார் என்ற கருத்து எழுந்தபோது, உயர்திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் போன்றவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்ற மயக்கம் அன்றையதினம் இருந்தது. அது மயக்கம் அல்ல, உண்மை என்பதை திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களே, இதிலே தலையிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அறிவழகன்]

பல்கலைக் கழகம் வளர வேண்டுமென்றால், பல்வேறு பிரச்சினைகளைப்பற்றிச் சிந்தித்தாக வேண்டும். இங்கேயுள்ள மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு என்னென்ன உரிமைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த உரிமைகளை நாங்கள் செனெட்டில் பெற முடியவில்லை. செனெட்டிலே கவுன்சில் சார்பிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறேன். ஆனால் அங்கே பணியாற்ற முடியும் என்ற பெருமையில்லை. நான் செனெட் செல்ல வேண்டுமென்று சொல்லிய நேரத்தில், “அங்கே போய் பணியாற்றுவது என்பது இயலாத காரியம்” என்று சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் செனெட் கூட்டத்தை 6 மாதங்களுக்கு அல்லது 4 மாதங்களுக்கு ஒரு முறைதான் கூட்டுகிறார்கள். அதிகமாகக் கூடுவதற்கு அதற்கு பிரச்சினைகள் இல்லையா என்றால், மாதம் ஒரு முறை கூடிப் பேச வேண்டிய அளவுக்குப் பிரச்சினைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மாதம் ஒரு முறை கூடுகிற அமைப்பு முறை இல்லாமல், வருடத்திற்கு 3 முறை அல்லது இரண்டு முறைதான் கூடுகிறார்கள். இன்றைக்கும், தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் அங்கே எவ்வாறு எந்தக் கட்சியோடும் சேராமல் அமர்ந்திருக்கிறீர்களோ, அது போல் அங்கே இல்லாமல் யார் பல்கலைக் கழகத்தை நடத்துகிறீர்களோ, அதாவது அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஹெட்டாக இருக்கிறீர்களோ, அவர்கள் அக்கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கிறார்கள். இதனால் ஒரு செனெட் உறுப்பினர் துணை வேந்தரைப் பார்த்துச் சொன்னார், அவர் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராக இருந்தவர் - “தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் தலைமை வகிப்பதன் காரணமாக நாங்கள் எங்களுடைய பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. நீங்கள் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஹெட்டாக இருப்பவர். ஆகவே நீங்களே தலைமை வகித்தால், குற்றச்சாட்டுக்களை எங்களால் எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை” என்று.

[பிற்பகல் 6-20]

அப்படிச் சொன்ன பிறகு, அவர் பல்வேறு சிரமத்துக்கு ஆளானார். காரணம் அவர் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியராக இருந்தார். இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சிரியல் அறிக்கைகள் தந்திருக்கிறீர்கள். மேலும் அறிக்கைகள் தேவைப்பட்டால், செயலாளர் அவர்கள் மூலமாக உங்களால் தர முடியும். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் கவனத்தை நாங்கள் ஈர்க்கிற நேரங்களில் மட்டுமல்லாமல், கவனத்தை ஈர்த்துவிடுவோமோ என்று நினைத்து, எப்போது பார்த்தாலும் கவனமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட எந்தச் செயலையும் அங்கே இருக்கின்ற அவர்களால் செய்து விட முடியாது, செய்யவும் இல்லை. 25 ஆண்டுக்காலத்தில் தனிப்

[திரு க. அறிவழகன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

பட்ட உறுப்பினர்கள் கொடுத்த தீர்மானங்கள் எதுவும் இது வரை செயல் படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்காக தீர்மானங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடைசி வார்த்தை அல்லது முதல் வார்த்தை உங்கள் தீர்மானத்தில் சரியில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு வேண்டு கோள் அல்லது யோசனையாதலால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லுவார்கள். ஆட்சிக் குழு அல்லது சிண்டிகேட் தான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி பல்லாயிரக்கணக்கான தீர்மானங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப்பார்த்துப் பார்த்து, சகிக்காமல் அதிலேயிருக்கிற சில உறுப்பினர்கள் நம் முடைய நாட்டிலே உள்ள நீதிமன்றத்திற்குப் போனார்கள். பல்கலைக்கழகத்தில் சிண்டிகேட்டிலே உறுப்பினர்கள் கொண்டு வருகிற தீர்மானங்களை இப்படிப்பட்ட தவறான காரணங்களைக் காட்டி வரக் கூடாது, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள்; ஆகவே இதற்கு வழி நல்குங்கள் என்று நீதிமன்றத்திலே சொன்னார்கள். நல்லவேளை ஒரு நீதிபதி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்ப்பளித்தார். நீதிமன்ற தீர்ப்புப்படி அடுத்து கூடிய சிண்டிகேட்டில் அதை எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு உறுப் பினர்களுக்குச் சரியாக நேரம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் சரியான பதிலையும் சொல்லவில்லை.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் மணியடித்தார்)

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) : 5, 6 பேர் இன்னும் பேச வேண்டும். ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின் ஒரு பகுதியில் சொன்னது போல, துணை வேந்தரைத் தேர்தல் மூலம் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது போதாது. நிச்சயமாக அதிலே இருக்கின்ற அத்தனை அமைப்புகளுக்கும் ஒழுங்காகத் தேர்தல் முறை கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால், நம்முடைய மேலவையில் இத்தனை ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள், பட்டதாரிப் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள், பேராசிரியப் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். இங்கு உள்ளவர்களில் குறைந்த பட்சம் 8 பேர்களாவது போய் அங்கே உட்கார வேண்டும் : 2 பேர் மட்டும் இருப்பதால்,

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அறிவழகன்]

100 அல்லது 120 பேர் உட்கார்ந்திருக்கக் கூடிய இடத்திலே கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற முடிவதில்லை. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சட்ட முன்வடிவு 1966 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டது. அது கொண்டு வரப்பட்ட போது, நான் உறுப்பினராக இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் அப்பொழுது உறுப்பினராக இருந்தார். அப்பொழுது அவர்கள் இருந்த சூழ்நிலையில் இதை அதிகமாக எதிர்த்துப் பேசியிருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் இருந்தார்கள். அன்றையதினம் அவர்கள் அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்ல முடியாத கருத்துக்களை இன்றையதினம் அழுத்தந்திருத்தமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் எனக்கும் அவருக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டதுண்டு. நானும் ஒருவேளை சில கருத்துக்களை வற்புறுத்தாமல் போனேனே என்று கூட நான் கருதியதுண்டு.

THIRU G. VASANTHA PAI: On a point of order Sir. My hon. Friend is imputing that because Dr. A. L. Mudaliar was there, my learned Friend did not talk. That is not correct.

திரு. க. அறிவழகன் : மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்களைப் பற்றி நான் மதிப்போடுதான் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதிலே மகிழ்ச்சி அடைவார் என்று கருதுகிறேன். திரு. வசந்த பை அவர்கள் எல்லா நேரத்திலும் வெற்றி பெற்றுவிட முடியாது என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம். பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழக சட்ட முன் வடிவு வந்தபோது, எனக்கு அப்போது இருந்த துணை வேந்தர் மேல் இருந்த கோபத்தால்தான் அந்தக் கருத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசினேனே தவிர, மற்ற எல்லாக் கருத்துக்களையும் பற்றிப் பேசவில்லை. கோபம் வந்தால் என்னென்னவோ பேசுகிறோம். பிறகு சிந்தித்துப் பார்த்தால்தான், என்ன பேசிவிட்டோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பில் 8 பேர் சிண்டிகேட்டில் இருப்பதாக அன்றையதினம் பேசினார்கள். நான் அதை அன்றையதினம் சுட்டிக்காட்டவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) : 8 பேர் சிண்டிகேட்டிலா அல்லது செனட்டிலா?

திரு. க. அறிவழகன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, சிண்டிகேட்டில்தான். மாற்றுத் தலைவரவர்களுக்கும் கோபம் வருகிறது.

[1978 செப்டம்பர் 11]

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) :
கோபப்படவில்லை.

திரு. க. அறிவழகன் : சிண்டிகேட்டில் 8 பேர் இருப்பதைக் கேட்ட மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது.

THIRU G. VASANTHA PAI: It will only be a shock for you.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களைப் பார்க்கிறேன். அவருக்கு எந்தவித ஷாக்கும் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பை மறுபடியும் தோல்வி அடைந்திருக்கிறார். அப்படி அரசாங்கத்தில் பிரதிநிதிகளைப் போடுவது என்பது ஏதோ இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் நிலைமைகளுக்கு ஒத்து வரலாம். எதிர்காலத்தில் எல்லோரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களாக சிண்டிகேட்டில், செனட்டில் வர வேண்டும். அதேபோல அக்காடமிக் கவுன்சிலில் 1966 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், துணைப் பேராசிரியர்கள் நிறைய பேர் அதில் சலந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருந்தது. 1966 ஆம் ஆண்டு இந்தப் புதிய சட்டம் வந்ததனால் நான்தான் முதன் முதலில் பாதிக்கப்பட்டேன். அப்போது நான் விரிவுரையாளராக இருந்தேன். 1966 ஆம் ஆண்டில் செனட் உறுப்பினராகவும் அக்காடமிக் கவுன்சிலில் உறுப்பினராகவும் இருந்தேன். பிறகு அக்காடமிக் கவுன்சிலுக்கு விரிவுரையாளர் வர முடியாது என்று சொன்னார்கள். அக்காடமிக் கவுன்சில் என்று அழைக்கப்படுகிற அமைப்பிலும் ஒரு பரவலான பிரதிநிதித்துவ முறை இல்லை.

திரு. பி. மாணிக்கம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மற்ற உறுப்பினர்கள் பேச வாய்ப்பளிக்கப்படுமா?

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) : ஒரு நிமிடத்துக்குள் சொல்ல வேண்டியவற்றைச் சொல்லி விடுங்கள்.

திரு. க. அறிவழகன் : ஆக, பரவலான பிரதிநிதித்துவ முறை இல்லை. அக்காடமிக் கவுன்சில் என்று அழைக்கப்படுகிற அமைப்பிலும் இல்லை. அந்த அமைப்பு இப்பொழுது கிடையாது, எடுக்கப்பட்டு விட்டது. முதலில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தைப் பார்த்து மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், பின்னால் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பார்த்து அறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் என்று வந்திருக்கிறது.

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. அறிவழகன்]

இந்தப் பல்கலைக் கழகச் சட்டங்கள் இந்த அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருந்த போதிலும், அது அமுலுக்கு வந்திருந்தாலும் மேலும் புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் துவக்க இருப்பதால் அத்தனை சட்டங்களையும் எடுத்து வைத்து, நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி ஒரு முழு ஆய்வு நடத்துவது அவசியம். வளர்ச்சி மிக்க நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய, பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களை சொல்லக்கூடிய உறுப்பினர்கள் பேச இருப்பதால் நானும் அதைக் கேட்க விரும்புகிற காரணத்தால், இந்த அளவில் என் பேச்சை முடித்து அமர்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள தீர்மானம் எந்த அளவிற்கு இன்றைய நிலைகளுக்கு ஒரு பரிகாரமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை மட்டுமல்ல, மிக அவசியமான முறையில் கல்வித் துறையின் சிந்தனையையும் திருப்பியிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். மிகத் தெளிவான கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிய வேண்டிய அவசியம் வந்தது என்பதை விளக்குகின்றபோது, மிகப் பெரிய அளவில் உலகப்புகழ் பெற்றிருக்கின்ற நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் கடந்த சில ஆண்டுகளிலே, மாதங்களிலே எந்த அளவிற்கு தன்னுடைய பெருமையைக் குறைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதையும், மக்கள் மத்தியிலே, மாணவர்கள் மத்தியிலே மதிப்பு இழந்து வருகிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இதை மறைத்தாலும், வெளியிலே இது தவிர்க்க முடியாத அளவில் வந்திருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, அதனுடைய நிர்வாகப் பொறுப்பினை, ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்கிறவர்கள் எந்தச் சூழ்நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும், எப்படிப்பட்டவர்கள் அங்கு வருகிறார்கள் என்கின்ற நிலையையும் தெரிந்தபிறகு, இன்றைக்குப் புதிதாக சிந்தனை உருவாகியிருக்கிறது. என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, மிக வன்மையாக இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பார்கள் என்று மிக ஆவலோடு எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு இல்லை என்ற அளவிலேதான்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 11]

பேசினார்கள். ஆனால், அடிப்படையான கருத்துக்களுக்கு அவர்கள் மாறுபாடான கருத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. எந்தச் சூழ்நிலையில் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கான ஆதாரங்களை அவர்கள் அடுக்கடுக்காக எடுத்துரைத்தார்கள்.

(பிற்பகல் 6-30)

உறுப்பினர்கள் அவர்கள் தங்களுடைய கடந்த கால அனுபவத்தைச் சொல்லி இன்றைக்கு இருக்கிற அனுபவத்தைப் பார்க்கிறபோது, கடந்த காலத்தைவிட இதுவே மேல் என்ற வகையில் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், நான் உரிமையோடு ஒரு கருத்தைச் சொல்ல முடியும். கடந்த காலத்தைப் பொறுத்த வரையில், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் திரு. ஏ. எஸ். முதலியார் இருந்தபோது, அன்றைக்கிருந்த நிலைமையை மிகவும் பெருமிதத்தோடு இன்றைக்கும் மாணவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள், அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தை, அவர்களுடைய நிர்வாகத்தைப் பாராட்டுவதோடு, அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுத் தந்த 'டிகிரி சர்ட்டிபிகேட்டுகளை' எல்லாம் இன்றைக்கு மிகுந்த மரியாதையோடு பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறது. டாக்டர் முதலியார் அவர்களோடு வேறு ஒரு வகையில் கருத்து வேறுபாடு இருந்ததுண்டு. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பயிற்று மொழியாக எது இருக்க வேண்டுமென்பதில் அவர்கள் ஒரு மாறுபாடான கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் அவருக்குப் பரவலான எதிர்ப்போ ஆதரவோ வந்ததே தவிர, அவருடைய ஆட்சித் திறமையைப்பற்றி நிர்வாகத் திறமையைப்பற்றி யாருக்கும் எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் வந்த தில்லை. ஆனால், அதைப்போல பின்தொடர்ந்த ஆண்டுகளிலே நிலைமை தொடர்ந்து வந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கிறபோது, வேதனைக்குரிய வகையில் நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—தயவு செய்து தவறாகப் பொருள் கொள்ளவில்லை என்றால், இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்—இன்றைக்கு துணை வேந்தர் பதவி என்பது ஆளும் கட்சியினர் யாராக இருந்தாலும், எப்படி அவர்களை அடியொற்றி நடப்பது என்கிற அளவில், ஆட்சி யாளர்களோடு ஒன்றிப் போக வேண்டும் என்கிற அளவுக்கு ஆளாகி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் அந்தப் பதவிக்கு முயற்சி செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய தகுதிகள் எப்படி நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றித் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எந்த அடிப்படையில் அவர்களுடைய குதிகள் அணுகப்படுகின்றன என்பதையும் சொன்னார்கள். நான் மெத்தப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்பு

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கிறேன். இந்த அடிப்படையில் ஒரு தேர்வு நடக்கிறது என்றால், அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருக்கு அல்லது நியமிக்கப் பட்டவருக்கு எப்படி இந்தச் சமுதாயத்திலாகட்டும், ஆட்சித் துறையிலாகட்டும் அல்லது மாணவர்கள் மத்தியிலாகட்டும் மரியாதை இருக்க முடியும்? அவர்கள் பதவிக்கு வருவதற்கு இப்படி ஒவ்வொருவரையும் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்களைக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களைக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது, அமைச்சர்களைக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது, அமைச்சர்களுக்கு வேண்டியவர்களைக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. அல்லது மற்றவர்கள் இடையூறுக வராமல் தடுக்க வேண்டுமே என்று சிலரைப் பார்த்துக் கெஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமைக்குத்தான் அவர்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த முறை பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் பதவியைப் பொறுத்தவரையில், அது எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு ஒரு மாதத்திற்கும் அதிகமான காலத்திற்குப் பல பேர்களால் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டது. இதற்கான பொறுப்பினை ஏற்க வேண்டியது பல்கலைக் கழகத்தின் வேந்தராவது அல்லது ஆட்சியா என்பதல்ல கேள்வி. ஆனால் அதனுடைய விளைவுகள் தமிழகத்தினுடைய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வித் தரத்தின் மீது பிரதிபலித்திருக்கிறது. கல்வித் துறையின் நிர்வாகத்தின் மீது பிரதிபலித்திருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல. கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் இங்கே இருக்கிற நிலைமைகள் வேறு, வெளிநாடுகளில் இருக்கும் நிலைமைகள் வேறு. என்னுடைய அருமை நண்பர் மாண்புமிகு திரு. க. அறிவுமுகன் அவர்களைப் போன்றி வெளிநாடுகளைச் சுற்றிப் பார்த்து வந்த அனுபவம் எனக்கில்லை. இருந்தாலும் வெளிநாடுகளைச் சுற்றிப் பார்த்த அனுபவம் மிக்க நண்பர்கள் சொல்லக் கேட்டுள்ளேன். பல்கலைக் கழகங்கள் அயல்நாடுகளில் செயல்படுவதற்கும் இந்த நாட்டிலே செயல்படுவதற்கும் மிகுந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. இங்கே ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு 100, 200 கல்லூரிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளதைப்போல் அயல் நாடுகளில் இல்லை. பொதுவாக 3, 4 கல்லூரிகள்தான் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தின் ஆளுகைக்குட்படுகின்றன. அப்படிப் பார்க்கிறபோது, நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பது நமக்குப் புரியும். எந்த அளவுக்கு நம்முடைய தமிழகத்தின் கல்வித் தரத்தை, மாணவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த, தங்களை அர்பணித்துக்கொண்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் துணைவேந்தர்களாக வர வேண்டும் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது, நமது நாட்டு நிலைமையை மற்ற அயல்நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது என்பது மட்டுமல்ல, இங்கே ஒரு தனி நிலையிலிருந்து நாம் செயல்பட்டாக

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 11]

வேண்டும் என்பதை நாம் உணர முடியும். கல்லூரிகள் தோன்றும்போதே ஆதிக்க சக்திகள் தலையாக்கி ஆடுகின்றன என்று உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆட்சியாளர்களையும், கட்சிக்காரர்களையும் திருப்திப்படுத்த வேண்டும் என்று சில நிலைமைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் தம்மை ஆட்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அதில் காங்கிரஸ் கட்சியை இணைக்க நான் தயாராக இல்லை. அது ஒரு கட்சிக்கு மட்டும்தான் என்பதில்லை. சில நிலைமைகள் ஏற்படும்போது, எவ்வளவு ஜனநாயகம் பேசுகிறவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள்தான் மிகுந்த ஆதிக்க சக்தியாகத் தங்களை ஆக்கிக் கொண்டு பொது மக்களின் கருத்துக்களை மனதிலே கொள்ளாது செயல்படுகிற நிலை வந்துவிடுகிறது என்பதை கடந்த கால நிகழ்ச்சிகள் பல நமக்குத் தெளிவு படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

மிகச் சாதாரணமான கல்லூரிகளுடைய டிரஸ்ட் போர்டு களுக்குக் கூட என்னென்ன காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எப்படிப்பட்டவர்களை அந்த டிரஸ்ட் போர்டுகளுக்குக் கொண்டு வருகிறோம், எந்தக் காரணங்களினாலே அவர்களுடைய தகுதிகளை நிர்ணயிக்கிறோம். எதனாலே அவர்கள் தான் தகுதி படைத்தவர்கள் என்று கருதுகிறோம், எந்தப் பின்னணியிலே வரவேண்டுமென்று முயற்சிக்கிறோம் என்பதை யெல்லாம் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் அந்தப் பதவிக்கு வருவதற்கு அடிப்படை கல்வித் தகுதியா அல்லது வேறு தகுதியா? ஆதிக்க உணர்வுகள்தான் என்பதைத் தவிர, வேறு எதன் அடிப்படையிலே அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு ஆதரவு தரப்படுகிறது அல்லது அப்படிப் பட்டவர்கள் பதவிக்கு வர முடிகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறது. அப்படி எண்ணிப்பார்க்கிறபோது, பொது வாகக் கல்வி என்கிற ஒரே ஒரு தகுதியின் அடிப்படையிலே இல்லாமல் கல்வியைத் தங்களுடைய சொந்த அதிகார வரம்பிற்குள் கொண்டுவர வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் ஆட்சியாளர்களுக்கு இருக்கும் வரை, இந்த நிலைமைகள் நீடித்தே இருக்கும். இதைத் தடுப்பதற்கோ, தவிர்ப்பதற்கோ, ஒரு முயற்சி இருக்குமானால், அது பல்கலைக்கழகத்தினுடைய துணை வேந்தரால்தான் செய்ய முடியும். அப்படி அவரால் முடியும் என்றால், அப்படிப்பட்ட துணை வேந்தர் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கு கொஞ்சம் கூட சளைத்தவராக இல்லாமல் மரியாதை குறைந்தவராக இல்லாமல், அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிறவர்களைக் கண்டு நடுங்குகிறவராக இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். ஆட்சியாளர்களுக்குத் துணை வேந்தரைக் காண்கிறபோது, நம்முடைய அதிகாரம் எதுவாக இருந்தாலும் அவருடைய ஆற்றலை அறிவை, திறமையை, பொறுப்பை, பாராட்டுகிற

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அளவுக்கு அந்தப் பதவிக்குப் பெருமையைத் தேடித் தருகிறவர்கள் துணை வேந்தர் பதவிக்கு வரவேண்டும். ஆனால் ஆதிக்க சக்திகள் அப்படிப்பட்டவர்களைப் பதவிக்கு வரவிடுவதில்லை. பதவிக்கு வரவிடுவதில்லை என்பது மட்டுமல்ல, ஜனநாயகத்தின் பெயரால் கால மாற்றத்தின் பெயரால், அல்லது வேறு வார்த்தை ஜாலங்களால் விளக்கம் கொடுத்துக்கொண்டு தாங்கள் சொன்னதையே மற்றவர்கள் ஏற்பார்கள் என்ற கருத்தைக் கொண்டு தாங்கள் செல்லுகிற இடங்களில் எல்லாம் இவர்களைப் போல அறிவாளிகள் உண்டா என்று பேசுகிற மனிதர்களையே துணை வேந்தர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இது கல்வித் துறைக்கே நல்லதல்ல. அது மட்டுமல்ல, பல்கலைக் கழகத்திற்கும் நல்லதல்ல, தமிழகத்திற்குப் நல்லதல்ல என்பதை நான் இந்த அவையிலே வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்த வரையில், துணை வேந்தர் பதவிக்கான தேர்தல் முறை எந்த வகையிலே அமைய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சில குறிப்புகளைக் கொடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அந்த முறைகள் தான் தேவையானவை என்பதல்ல. மெத்தப் பணிவோடு ஆட்சி யாளருக்கு ஒரு வேண்டுகோளாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த முறையிலே மாற்றங்கள் தேவையென்றால், அதற்காக ஒரு மசோதாவையே வேண்டுமானால் கொண்டு வாருங்கள். ஆனால் அடிப்படையிலே ஒரு மாற்றம் தேவை என்கிற நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைய தினம் துணைவேந்தர் பதவி என்பது யாரோ ரிட்டையர் ஆகிறவர்களைத் திருப்திப் படுத்துவதற்காக அளிக்கப்படுகிற பதவியாக அமைந்துவிடக் கூடாது. அல்லது கல்வித் துறையிலே படிப்படியாகப் பதவி உயர்வு பெற்று வருகிறபோது கடைசியாக “Director of Public Instruction” என்ற பதவிக்கு மேலே வேறு ஒரு பதவி இல்லை. எனவே, அந்த “Director of Public Instruction” பதவிக்கு மேலே யூனிவர்சிட்டியிலே அவரை ஒரு Vice-chancellor ஆக அனுப்பினிடலாம் என்ற நிலைக்கு ஆளாக்கி விடக் கூடாது. அப்படி ஒருவர் அந்தப் பதவிக்கு வர முடியும் என்ற நிலை இருந்துவிட்டால். இனி அவர்கள் D. P. I. வேலையைப் பார்க்கவே முடியாது. D. P. I. அலுவலகத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு ஆள் பிடிக்கிற நிலைமைகள் தான் உருவாகும். ஏறத்தாழ இது போன்ற நிலைமைகள் உருவானதை நாம் கடந்த காலத்திலே பார்த்திருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 6-40)

இந்தமாதிரியான நிலைமைகள் சொல்லுவதற்கே நா கூசுகின்ற அளவுக்கு வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த பயங்கரமான நிலைமை களையெல்லாம் தீர்மானத்தின் மூலமாக வடித்துக் கொடுத்திருக்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 செப்டம்பர் 11]

கிறார்கள். இப்படி வடித்துள்ள நல்ல வழிமுறைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் அரசினுடைய சிந்தனையை ஒருமுகப்படுத்தும் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்கும், காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் ஏற்றவாறு கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும்கூட, நான் கருதுவதெல்லாம் இவற்றுடன் மற்ற பல்கலைக்கழகங்களையும் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தில் உள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இந்தத் தீர்மானத்தை செயல்படுத்த வேண்டும். அங்கே சட்டமே இல்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அதுவும் தனிப்பட்ட ராஜ்யமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறைகள் வேறு மாதிரியாக இருக்கின்றன. மாணவர்களைச் சேர்க்கின்ற முறைகளும் யாருக்கும் புரியாத அளவுக்கு இருக்கின்றன. யாரும் யாரையும் திருப்திப்படுத்திக் கொண்டு மட்டும் நடத்திச் சென்றால் போதும் என்ற நிலைமையிலே அது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அத்தனை பல்கலைக்கழகங்களையும் ஒரு முகப்படுத்தும் மசோதாவை துணிந்து கொண்டுவர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பெரு மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தால், எங்கே ஒரு தனி உறுப் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு இங்கே கிடைக்கப்போகிறது, பின்னர் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு இங்கே கிடைக்கப்போகிறது, இந்தத் தீர்மானம் அரசினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா என்னும் சிந்தனைகள் எல்லாம் இருந்தாலும், அவருடைய உயர்ந்த உள்ளம், உணர்வு எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அது என்னவென்றால், நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்களில் ஓரளவுக்கு புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் செய்தால்தான், அவை சிறந்த முறையிலே தமிழகத்திற்குப் பயன்பட முடியும் என்பதுதான். பல்கலைக் கழகங்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், காமராஜ் பல்கலைக் கழகம், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், காந்தி கிராமத் திலுள்ள பல்கலைக் கழகம், தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம், விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஆகிய அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங் களுக்கும் ஒருமித்த முறையாக ஒரு தேர்வு முறையை அமைத் தால், அது சிறப்பாக இருக்கும். அது முழுக்க முழுக்க உடனே வெற்றி பெறுமா என்பது சற்று சிந்தனைக்குரியதாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், பல மாநிலங்களில் பல்கலைக் கழகங் களில் நடைமுறையில் உள்ள தேர்தல் முறைகள் மாறுபடுகின்றன. பொதுவாக பொதுக் குழுவிற்கு நடைபெறும் தேர்தல், கல்வி மன்றங்களுக்கு நடைபெறும் தேர்தல், அலுவலக முறைக்கு

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. பி. ஆர். தாமஸ்]

நடைபெறும் தேர்தல், யார் யார் வாக்காளர் பெருமக்களாக இருக்கத் தகுதி பெற்றவர்கள், வாக்காளராக யார் யார் பதிவு செய்கிறார்கள், பதிவு செய்யக்கூடிய சக்தி யாரிடம் இருக்கிறது, எத்தனை ஆண்டு பட்டதாரியாக இருந்தால் வாக்குரிமை பெறலாம் என்பதெல்லாம் தெரிய வேண்டும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில்—அது இப்போது காமராஜ் பல்கலைக் கழகமாக இருக்கிறது—தபால் முறையில்தான் வாக்காளர்கள் வாக்களித்தார்கள். கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன் தேர்தல் நடந்தது. வோட்டுச் சாவடி முறை பயன்படுத்தப்பட்டது. வோட்டுச் சாவடியை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பதும் தெரிய வேண்டும். இந்த நிலைமைகளில் வேட்பாளர்கள் எந்த அளவுக்கு சக்தி வாய்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும், வாக்காளர்களை சேகரித்து, வாக்குச் சாவடிக்கு வாக்காளர்களை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். இதையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது யார் அடுத்த மன்றத்திற்கு, கல்வி மன்றத்திற்கு உறுப்பினர் ஆக்கக்கூடிய தகுதி பெறமுடியும். இது பற்றி நான்கருதுவது என்னவென்றால் இந்த வாக்காளர் பட்டியலைத் தயார் செய்யும்போது, ஒரு பல்கலைக் கழகத்திலே பயின்றவர், பட்டம் பெற்றவர் எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்த வாக்குரிமையைப் பெறுகிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, சில பல்கலைக் கழகங்களில் 3 ஆண்டு காலம் என்றும், சில பல்கலைக் கழகங்களில் 5 ஆண்டுகள் என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்திலே படித்து பட்டம் பெற்று முடிந்தவுடனே அவர்களுக்கு வாக்காளர் உரிமையை வழங்க வேண்டும். அப்படி உரிமை வழங்கப்படாவிட்டால், அந்த உரிமையைப் பெறுவதற்கு சிலர், பணம் படைத்தவர்கள் அவர்களுக்காக பணத்தைக் கட்டி அவர்களாகவே தபால் மூலம் ஆட்கள் வைத்து எல்லா வாக்குகளையும் பெற்றுவிடுகிறார்கள். ஒருவேளை அத்தகைய சக்தி படைத்தவர்கள்தான் வேட்பாளராகி, துணைவேந்தராக வரமுடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதிலே மாற்றம் செய்ய வேண்டும். ஒருவேளை அரசே துணை நின்று சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளிலே இவர்களே சென்று வாக்குகள் சேகரிக்கும் நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி உருவாக்காவிட்டால், தனிப்பட்டவர்கள், பணம் படைத்தவர்கள்தான், அதிகமான வோட்டுக்கள் பெற்று ஆதிக்கம் பெறும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் நடைமுறை படுத்தாது நாம் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு அதன் அடிப்படையில் மற்ற அனைத்து பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் அதை ஏற்ற முறையாக திருத்தி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கருத்தை ஒட்டியோ ஒரு சில மாற்றங்களைச் செய்தோ அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வரவேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் ஒரு தனி நபர் கொடுத்த தீர்மானம் என்ற

[திரு. பி. ஆர். தாமஸ்] [1978 செப்டம்பர் 11]

காரணத்தினால், அதை நல்ல முறையிலே ஆராயாது, நிராகரித்து விடாது, நம் மாநிலத்திற்கு ஏற்றபடி ஒரு திட்டத்தை வகுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. மாணிக்கம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே! மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானம் ஒரு முக்கியமான கருத்தினைக் கொண்டிருக்கிறது. துணை வேந்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், இரண்டு மையங்கள், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றிலும் அடுத்து தமிழகத்தில் சட்டபூர்வமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட மற்ற பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஒரே தேர்தல் முறை இருக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற தேர்தல் முறையினை, ஒரு கருத்தினை, “கற்றனைத் தூறும் அறிவு” என்கின்ற அளவில், ஒரு கோட்பாட்டினைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் சிறிது காலம் தாமத்திவந்த போதிலும், நல்ல கருத்துள்ள தீர்மானம், சொல்லப் போனால், உருளாமல் கிடந்த உருட்டிவிட்டிருக்கிறார். எனவே அரசு அந்தப் பந்தை உருட்டி ஒரு நல்ல வெற்றியைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என் முதல் வேண்டு கோள். தமிழகத்திலே நல்ல கல்வி வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்வி வளர்ச்சியிலே கீழ் மட்டத்திலே உள்ள பரவலான கல்வி, அடுத்து இடைத்தட்டிலுள்ள உயர்நிலைக் கல்வி, அடுத்து, கட்டுக்கோப்பாக அமைந்திருக்கக்கூடிய பல்கலைக் கழகக் கல்வி இருக்கிறது. அதிலே பல மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தியிருந்த போதிலும், தமிழகம் மற்ற மாநிலங்களில், டெல்லி, பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களோடு நிலையாகப் போட்டிப் போடுவதிலே சற்றுப்பின் வாங்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்குக் காரணம் நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் பல துறைகளில் விரிவுபடுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஆராய்ச்சித் துறையை மீண்டும் புதுப்பிக்கவேண்டும். பல துறைகளில் நடைமுறைகள் சரியில்லை என்று அறிஞர் மத்தியிலே குறைபாடு சொல்லப் படுகிறது. பல்கலைக்கழகங்கள் நல்ல முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்றால், பல்கலைக்கழகங்களினுடைய நிர்வாகம் மட்டும் அல்ல, அந்த நிர்வாகத்தோடு இணைந்த கல்வி முறைகளும் நன்கு அமைய வேண்டும். பிற நாடுகளில் உள்ள முன்னேற்றத்தைக் கணக்கில் கொண்டு, அந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

அப்படி அமைய வேண்டுமென்றால் தலைமைப் பொறுப்பின் உள்ள துணை வேந்தர் அவர்கள் தெளிவான சிந்தனையுடன் செயல்பட வேண்டும். அவர் கல்வித் துறையில் நல்ல முறையிற் ஈடுபட வேண்டும் என்றால், அவருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய துணிவு

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. பி. மாணிக்கம்]

வாய்ப்பு, செயல்படுத்துகின்ற சுதந்திரம் எல்லாம், ஒரு ஜனநாயக முறையில் தேர்வு நடக்குமானால்தான் கிடைக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குள்ள குழந்தைக்கான காரணங்களை எல்லாம் எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள், கூறினார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் பல்வேறு கடந்தகால அனுபவங்களையெல்லாம் கூறினார்கள். இராமாயணத்தை எடுத்துக்கொண்டு சொன்னார்கள். இருப்பினும் நான் ஒரு உண்மையைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். கடந்த காலத்தில் உள்ள அனுபவங்களில் நல்ல அனுபவங்களும் உண்டு, கெட்ட அனுபவங்களும் உண்டு அவைகளில் நல்ல அனுபவங்களைத் தான் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-50)

வரக்கூடிய காலத்தில் தேவை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். இன்றைய நேரத்தில், 1978 ஆம் வருடம் மாத்திரமல்ல, இந்த கால கட்டத்தில் நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சி பல துறைகளில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சி சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமென்றால், பல்கலைக் கழகங்கள் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும். அதற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நடவடிக்கை துணை வேந்தர்களைத் தேர்வு முறையில் தேர்ந்தெடுப்பதுதான். தேர்வு முறை இப்படித்தான் அமைய வேண்டுமென்று தீர்மானத்தில் சொல்லப்படவில்லை. என்ன அடிப்படையில் அமையலா மென்பதற்கு வழி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் விரிவாக அமைக்கப்படலாம். அரசு, இப்படிப்பட்ட தேர்வு முறை என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கான சட்ட முன்வடிவைத் தயாரிக்குமானால், அப்போது அதை விரிவாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். இப்போது அந்த அம்சங்களை எடுத்துக் கொள்வதைவிட, இந்தத் தேர்வு முறை அவசியமா என்று அரசு பார்க்க வேண்டும். நிச்சயமாக இது தேவை என்பது மட்டுமல்ல. பல அனுபவங்களைப் பார்க்கும் போது—ஐரோப்பா நாட்டின் அனுபவங்களையும், அமெரிக்க நாட்டின் அனுபவங்களையும், சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் அனுபவங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது இப்படிப்பட்ட தேர்வு முறை வேண்டுமென்பது தெரிகிறது. இன்றைக்குள்ள முறையைத் தொடர்ந்து நாம் கையாண்டு வருகிறோம். அதனால் ஏற்பட்ட பலனைப் பார்த்திருக்கிறோம். பலனே இல்லை என்று நான் கூறவில்லை. கிடைக்க வேண்டிய அளவுக்குப் பலன் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே செய்கின்ற காரியத்தில் எவ்வளவு பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்திலே இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களில் மட்டுமல்ல, மற்ற பல்கலைக் கழகங்களிலும் இந்தத் தேர்வு முறை வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. அரசு இதில் கவனம் செலுத்தி, இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்கும், ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 11]

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதை ஆதரித்து இந்தச் சபையிலே அதைப்பற்றிப் பேசினாலும், அரசாங்கம் அதை அமல் நடத்துமென்ற நம்பிக்கையில்லை. இருந்தாலும் திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய தீர்மானம் சிந்தனையைத் தூண்டிவிடுகிறதென்ற முறையிலே இதை வரவேற்கிறேன். பல்கலைக் கழகங்களுக்குள்ளே ஜனநாயகக் காற்று வீசுவதற்கு சாளரங்களை ஓரளவிற்குத் திறந்து வைக்க இந்தத் தீர்மானம் பயன்படுகிறதென்ற முறையிலேதான் இதை நான் வரவேற்கிறேன். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கூறினார்கள். துணை வேந்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது என்பது மட்டுமல்ல, சிண்டிகேட்டிலுள்ள நாம்னேட்டட் பெர்சன்ஸ், நாமினேஷன் செய்யும் முறை ஒழிய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். “ஒழிய வேண்டுமென்று” அவர்கள் சொல்லவில்லை. போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான்தான் கொஞ்சம் கடினமாகச் சொல்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையை இப்போது கொண்டுவருவதன் காரணத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். அதாவது இப்போது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தரை நியமிப்பதற்கான ஏற்பாட்டிலே, துணை வேந்தராக நியமிக்கப்படுபவர் இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருக்கலாமா, கூடாதா என்பதால் ஏற்பட்ட தாமதத்தையொட்டி, ஒரு உறுப்பினருக்கு இருக்கக் கூடிய ஜனநாயக உரிமைகள் பாதிக்கப்படுவதையொட்டி, துணை வேந்தர் ஜனநாயகபூர்வமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற பிரச்சினை முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது. துணை வேந்தரை ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது காலங் கடந்த பிரச்சினை என்று திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் கூறியதை நானும் வலியுறுத்துகிறேன். ஏற்கெனவே, “லாங் ஓவர்டியூ”, நல்ல வேளை, காக்காய் உட்கார பனம் பழம் விழுந்த கதையாக துணை வேந்தர் நியமிக்கப்படுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதால், இந்தப் பிரச்சினை முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது. ஜனநாயக முறைபிலே துணை வேந்தரைத் தேர்ந்தெடுப்பதால் மட்டும் பிரச்சினைகள் பூர்த்தி அடையுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. சிண்டிகேட்டிற்கு நாமினேஷன் முறையில் உறுப்பினர்களை நியமிப்பது மாற வேண்டுமென்பது ஒன்று. அடுத்தபடியாக, திரு. அறிவழகன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். “நீங்கள் இப்படிச் செய்தாலும்கூட, கல்லூரிகளிலே சில ‘வெஸ்ட்டு இன்ட்டரஸ்ட்’ ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பதைத் தடுக்க முடியுமா?” என்று கேட்டார்கள். ஏன் தடுக்க முடியாது? கல்வியிலே வியாபாரம் பண்ண ஆரம்பித்தால், எப்படித் தடுக்க முடியும்? கல்வியிலே இன்வெஸ்ட் பண்ணுகிறார்கள். அப்படிச் செய்ய கல்வி என்ன வியாபாரமா? கல்வியிலே தனியார் துறை வியாபாரம் பண்ண ஆரம்பித்தால், அந்த விளைவு வரத் தான் செய்யும். கல்வித் துறையிலே ஜனநாயகம் ஏற்பட வேண்டுமென்றால், கல்வியை முழுமைப்படுத்த வேண்டுமென்றால்,

1978 செப்டம்பர் 11] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

நான் கூறுவேன், சிண்டிகேட்டுக்கு நாமினேஷன் முறையை ஒழிப்பதோடு மட்டுமல்ல, ஆசிரியர்களுக்குப் போதிய 'ரிதி நிதித்துவம்' அளக்க வேண்டுமென்பதோடு மட்டுமல்ல, மாணவர்களுக்கும் 'சிண்டிகேட்டில் பிரதிநிதித்துவம்' கொடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள், மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். படிக்கிற மாணவர்களுக்கு இதெல்லாம் தெரியுமா என்று கேட்கலாம். பி. யூ. சி. படிக்கிற பையனுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம், எஸ். எஸ். எல். சி. படிக்கிற பையனுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். டிகிரியில் மூன்றாம் ஆண்டு படிக்கும் பையன் கன்டெஸ்ட் பண்ணலாமென்று விதி போடுங்கள், டிகிரியில் இரண்டாம் ஆண்டு படிக்கும் பையன் கன்டெஸ்ட் பண்ணலாமென்று விதி போடுங்கள். மாணவர்களையும் செனட்டில் மெம்பர்களாகச் சேருங்கள். ஆசிரியர்களை மெம்பர்களாகச் சேருங்கள். இப்படிச் செய்து, கல்வியை அரசுடமை ஆக்கி விட்டால், இப்போது கல்வியிலே பல பேர்கள் ஆதிக்கம் பண்ணி வருகிறார்களே, அது இல்லாமல் இருக்கும். அதாவது, செனட்டிலும் சிண்டிகேட்டிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தினால் எங்கு கல்லூரி திறக்கலாம், எப்படி கிரான்ட் வாங்கலாம், யாரை அப்பாயின்ட் செய்யலாம், எந்தக் கமிட்டியில் போகலாமென்று ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு வழியில்லாமல் போகும். கல்வி சம்பந்தப் பட்ட எதுவும் தெரியாதவர்கள், பணம் இருக்கிற காரணத்தாலே, அதை இன்வெஸ்ட் பண்ண சக்தியிருப்பதால் வருகிறார்கள். இந்த விஷயத்தை ஏன் தொடரமாட்டேன் என்கிறார்கள். புரபசர்களுக்கு இது தெரியாதா? இதுதானே ரூட்கர்ஸ்.

(மாற்றுத் தலைவர் மணியடித்தார்)

எனக்கு மட்டும் தலைவரவர்கள் மணியடிக்கிறார்கள்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்); அவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 13-9-1978 அன்று காலை 10-30 மணிக்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தினிது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசியபின், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பதிலளிப்பார்கள்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : ஆகவே, நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் தொடங்கியிருக்கக்கூடிய ஜனநாயகக் காற்று வீசும் சாளரம் முழுமையாகத் திறக்கப்பட வேண்டுமென்றால், கல்வி அரசுடமை ஆக்கப்பட வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, நம்முடைய தாய்மொழியிலேயே பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பயிற்சியும் இருக்க வேண்டும். மேலும் நான் கூறுவது என்னவென்றால்,

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்] [1978 செப்டம்பர் 11]

கல்வியில் சம்பந்தப்பட்ட மாணவர்களும், கல்வியில் சம்பந்தப் பட்டிருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களும் ஜனநாயக பூர்வமாகத் தங்களுடைய கடமையை, நிர்வாகத்தைச் செய்ய அனுமதித்தால் நண்பர் திரு. வகாப் அவர்கள் சொல்லிய மாதிரி, பயப்பட வேண்டிய அவசியம்கூட இல்லை. ஏனென்றால் தவறான ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால். அதனுடைய பலனை அவர்களே அனுபவிப்பார்கள். தவறான ஆட்களைத் தலைமையாக்கினால், சிண்டிகேட்டும், செனட்டும்தான் அவஸ்தைப்படும். ஆனால் திரு. வகாப் சொல்கிற படி, குவாலிபிகேஷன்ஸ் இருக்க வேண்டும். சில சமயங்களில் தவறானவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் போடும் தவறான உத்தரவுகள் காரணமாகக் கல்வி பாதிக்கப்பட்டால், செனட், சிண்டிகேட்டில் உள்ளவர்கள் தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும். அகடமிக் கவுன்சிலில் இருக்கிறவர்களுக்குப் புத்தி இருக்கிறதா என்று கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள், தெருவில் போகிறவர்கள் எல்லாம் கேட்பார்கள். அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். 5, 6 பேர்கள் குண்டு சட்டியில் குதிரை ஓட்ட வேண்டாம். கல்வி பரவலான சமாச்சாரம். “மாஸ்” சம்பந்தப்பட்ட சமாச்சாரம். ஏனவே சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் அதில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்று கோருகிறேன். இது நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றால், கல்வி அரசுடமையாக்கப்பட வேண்டும். தாய்மொழி பயிற்சி மொழியாக்கப்பட வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே, இன்று ஆரம்பிக்கிற ஜனநாயக முயற்சி தொடர்ந்தால், பூர்த்தி செய்யப்படுமானால், அதுதான் தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய ஓட்டுமொத்தமான கல்வித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் நன்னாள். அந்த ஜனநாயக முயற்சியைத் துவக்கி வைக்கக் கூடிய தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய சிந்தனையைத் தூண்டிவிடக் கூடிய அளவுக்கு, அதுவும் டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசுவாமி முதலியார் குடும்பத்தில் வந்துள்ள திரு. தாமோதரன் போன்றவர்கள் பல்கலைக் கழகங்களிலே ஜனநாயகக் காற்று வீசுவதற்கு சாளரங்களைக் கொஞ்சம் திறந்து விடுங்கள் என்று சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிற இந்த நடைமுறையை, ஆதரித்து, தமிழ் நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் சாளரங்களை நன்றாகத் திறந்து விட வேண்டுமென்ற முறையிலே, இதை வரவேற்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்): இத்துடன் மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்று, அவை மீண்டும் நான்கு மாதம் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7.00)

1978 செப்டம்பர் 11]

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

87. Notification issued with G.O. Ms. No. 1387, Home, dated the 17th June 1978 in regard to an amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937)].

88. Notification issued with G.O. Ms. No. 819, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 23rd June 1978 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III No. 333 of 1971, dated the 30th November 1971, published at page 1887 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 22nd December 1971. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].

B. Reports, Notifications and other Papers.

22. Second Report of the Committee on Public Undertakings on the Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1971-72. (Civil) (Tamil).

23. Third Report of the Committee on Public Undertakings on the Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1972-73 (Civil) (Tamil).

24. Fourth Report of the Committee on Public Undertakings on the Report of the Comptroller and Auditor-General of India for the year 1972-73. (Commercial) (Tamil).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS